

Embarbussaments

Plou poc, però,
pel poc que plou,
plou prou.

En Pere va per la carretera
amb un carro carregat de rocs,
que fa carric, carrac, carric, carrac.

Vaig al bosc i busco vesc
i visc del vesc que busco al bosc.

Si una serra
serra un xiprer,
sis serres serren
sis xiprers.

En Panxo va dir-li a en Pinxo:
-vols que et punxi amb un punxó?
I en Pinxo va dir-li a en Panxo:
-punxa'm sí, però a la panxa, no.

Una gallina
xica, tica, mica,
camacurta i ballarica,
va tenir sis fills
xics, tics, mics,
camacurts i ballarics.
Si la gallina no hagués estat
xica, tica, mica,
camacurta i ballarica,
els seus fills no haurien estat
xics, tics, mics,
camacurts i ballarics.

Un cargol ben encargolat,
qui serà qui el desencargarà?
Jo seré qui el desencargaré
perquè desencargar sé.

Una boteta, tota rodoneta,
té vi, vi té, té tap, tap té,
té tap i tapó, tap i tapó té.

-Què fas aquí, Pepa?
-Pelo faves, Pau.
-Faves peles, Pepa?
-Pau, faves pelo.

Duc pa sec al sac,
m'assec on sóc,
I el suco amb suc.

Un plat blanc,
pla, ple de pebre
negre està.

Una cabra sedega, bedega
banyuga, banyaga,
peluda i pelada,
va tenir un cabrit sedec, bedec,
banyuc, banyac,
pelut i pelat.
Si la cabra no hagués estat
sedega, bedega,
banyuga, banyaga,
peluda i pelada,
el seu cabrit no hauria estat
sedec, bedec,
banyuc, banyac,
pelut i pelat.

Al calaix de sastre hi ha retalls,
retalls hi ha al calaix de sastre.
I entre els retall hi ha encenalls.
Ui! Quin desastre,
aquest calaix de sastre.

Tinc una son, una gana i una set,
que ni dormo, ni menjo, ni bec.
Si dormia, menjava i bevia,
la son, la gana i la set em passarien;
però, com que no dormo, ni menjo,
ni bec,
no em fuig ni la son, ni la gana, ni la set.

En cap cap
no cap el que cap
en aquest cap.

Quan dic dic,
no dic dic,
que dic dec,
si dic dec i dic dic,
dic que no és pas dec el que dic,
sinó dic, com ho dic.

M'han dit que tu has dit un dit
que jo no he dit.
El dit que tu has dit, jo no l'he dit,
perquè si jo hagués dit el dit
que tu has dit,
fóra ben dit per haver-lo dit jo.

El qui sap,
no és el qui tot ho sap,
sinó el qui sap,
on és el que no sap.

Jo sóc un pobre ma, me, mi, mo
músic de carrer.
Que sempre que jo pac, pec, pic,
poc, puc,
toco el que sé.
D'un lloc a l'altre bas, bes, bis, bos
busco algun diner.
Si em feu callar, jo ma, me, mi, mo,
mu
jo moriré.

En Pere Peret, pintor,
premiat per Portugal,
pinta pots i potinguetes
per posar-hi pebre picant.

-En quin tinter tens
tanta tinta, Anton?
-Tinc tanta tinta
en tots els tinters
que em sobra tinta
per entintar un tanc.
Quan contis contes
compta quants contes contes,
perquè, si no portes el compte
de quants contes contes,
mai no sabràs quants contes
pots contar
i perdràs el compte.

Obre la porta i fa rac,
d'un bot ha saltat al rec,
més ben mudat que cap ric.
En Pau li ha tirat un roc
i l'ha fet caure del ruc.

Una ovella banyuga, banyega,
sedega, badega,
llanuda, llanada,
peuforcada, xeixabarrada,
cua-segoviada;
mena un anyell banyuc, banyec,
sedec, badec,
llanut, llanat,
peuforcat, xeixabarrat,
cua-segoviat.

-Paula, para la taula,
para-la bé que el pare ja ve.
-Que la pari en Pere,
que a mi no em va bé.

A mi sí que re mi fa
que faci sol.

Setze jutges d'un jutjat
mengen fetge d'un penjat.
Si el penjat es despenja,
els setze jutges del jutjat
no podran menjar més fetge del
penjat.

Al Marroc
un marrec tira un roc
i cau al rec
i un ric li diu:
Roc no siguis ruc,
que jo no ric.

Amb un banc m'entrebanco,
amb dos cordills m'entortolligo,
i amb tres trens m'entretinc.

Fills i filles té el meu fill;
la meva filla, filles i fills té;
però els fills i filles de la meva filla
no són filles i fills del meu fill.